

Nya redaktörer

Från och med årsskiftet har Gjallarhornet nya redaktörer, vilket gör att det här numret är det första under nytt redaktörskap. Nya redaktörer är Anna Tornberg, doktorand i Historisk osteologi vid Lunds universitet, och Anton Bonnier, Post doc-forskare i Antikens kultur och samhällsliv vid Uppsala universitet. I det här numret av Gjallarhornet informeras ni om det stundande årsmötet och att det har blivit dags att betala årsavgiften för medlemskap, men ni får också läsa om ett forskningsprojekt om domesticerade landskap på Peloponnesos och om arkeologi i Stockholms län 2015. Nils Ringstedt bidrar även med en presentation av en nyutkommen bok om Svenska institutet i Roms tidiga historia 1925 -1950.

Anna Tornberg och Anton Bonnier

Arkeologi i Stockholms län 2015

Det årliga seminariet om vad som hänt arkeologiskt i länet ägde rum 15 mars i länsstyrelsens nya lokaler på Regeringsgatan. Ett 90-tal intresserade deltog. Inledningsvis fick vi en orientering om bl a ärendebalansen och aktuella projekt. Antal ärenden 2015 var 974 mot 786 året dessförinnan. Av ärendena föranledde 166 beslut om arkeologiska åtgärder. De följande intressanta föredragen hade stor bredd och sammanfattas kort.

Ulf Celin och Susanna Eklund, SAU, informerade om grävningar vid *Eds allé. En vikingatida boplats mellan väg och vatten*. Här påträffades vid undersökningen inte mindre än 600 anläggningar varav 400 stolphål. Vid undersökningen identifierades 9 grophus och 9 långhus samt hägnadsrester. I grophusen fanns bevarade ugnar! Påträffade benrester av djur analyserades. Av åldersfördelningen hos dessa kunde slutsatsen dras att export av djur ägt rum. Många föremål påträffades – sylar, keramik av olika slag, klipp av arabiskt silvermynt, rester från textilhantverk mm. På platsen har alltså funnits en boplats med hantverk. Matlagning har skett i ugnar.

Ett intressant föredrag om *Paleoekologiska metoder och ny kunskap* hölls av Jonas Bergman, Arkeologerna Statens Historiska Museer. Bergman informerade om olika speciella mikro/makrometoder inom arkeologin. Arkeologiskt kan icke synliga lämningar spåras med dessa metoder och miljön på platsen lättare förstås. Exempel på lämningar är parasiter, pollen, frön, hår från exempelvis olika typer av djur, rester av växter, metallspån med flera som inte syns med blotta ögat. Ekofakter är numera arkeologiskt fyndmaterial enligt Riksantikvarieämbetets allmänna råd om uppdragsarkeologi KRFS:2015:1.

Vi fick också en summering av senaste rön inom *Arkeogenetik och förhistorisk mobilitet* av Anders Götherström, Stockholms universitet. Han berättade om de senaste DNA-teknikerna och nya maskiner på området. Att ta fram data för analys kan ta fem % av använd tid medan själva analysen tar 95 % av tiden för att analysera alla de data som kommer fram. Bl a summerade Anders resultaten av genflöden som visar hur jordbruket spreds från eller via Anatolien på olika vägar upp genom Europa. Intressant är att dagens anatolier är helt olika människor än de som spred jordbruket till Europa.

Kristina Jonsson, Stiftelsen kulturmiljö, berättade om *En 1600-talsgård i Österhaninge – oväntade fynd i landsbygdsmiljö*. Täckeråker bestod av två skattehemman på 1400-talet. Grävningen omfattade sk utjord, dvs ett läge för en äldre medeltida gård. Tre husbottnar undersöktes. De var från 1500- och 1600-talet. Bland fynden fanns i hus 1 hushållskeramik, delar av dryckesglas, ben mm. I hus 2 påträffades mer bords- och serveringskärl med hög andel importgods. Många föremål av järn, brons, koppar och bly samt glas och keramik fanns

liksom fisk- och djurben och lerklining. Bland fynden fanns också slutbleck till ett ”smälletås” och en pareranordning till en värja. Keramiken kom från Tyskland, Holland och Polen. Kan det ha varit ett soldattorp eller en vanlig bondgård? Det är frågor utgrävarna ställer sig. I en källare påträffades skallen till en människa! Dateringen är 1410 - 1500. Är det ett mordoffer eller härrör skallen från en strid som utkämpades med passerande danskar under 1400-talet?

Jim Hansson, Statens maritima museer, höll ett intressant föredrag om *Vrakkyrkogård vid Skeppsholmen – stormaktstidens bakgård*. Arbeten pågår i vattnet på omse sidor av Skeppsholmen inför planerad sträckning av tunnelbanan. På Skeppsholmen fanns under 1600-talet en skeppsgård där bl a Kronan och Svärdet byggdes. Allt förföll när Karlskrona tog över verksamheten. Dock byggdes från 1715 galärer på Skeppsholmen för att möta hotet mot de härjande ryska galärerna. Militär verksamhet pågick på holmen till 1969. Kring Skeppsholmen och Kastellholm finns inte mindre än ca 45 vrak! Nyligen gjorda marinarkeologiska undersökningar har påträffat ett femtontal vrak och ett par stenkistor. Bl a ligger 5 uttjänta svenska örlogsskepp och handelsfartyg på rad på grunt vatten. De är medvetet sänkta för ett brobygge. Vid lågvatten syns tydligt ett vrak från första hälften av 1600-talet vid Kastellholmen. Ett av vraken är från 1580 och byggt i Lübeck. Fortfarande finns kanonkulor på skeppen och keramik. Vad som är kvar av skeppen är bottendelarna.

För Arkeologgruppen i Örebro AB talade Erica Strengbom om *Slutundersökning i kvarteret Venus Södertälje, våren 2015*. Hon summerade kort Södertäljes historia och resultat av undersökningarna i kvarteret. Här påträffades en härd från vendeltid och en från folkvandringstid, stolphål och ränna från sen vikingatid och fynd från medeltid och senare. Husrester grävdes fram med bl a stentrappa, fynd av mynt från Karl XI och en tandborste från 1700-talet!

Magnus Kjellström från Riksantikvarieämbetet berättade om *Från svarta jorden till tvättstugan i Lohärad – om de senaste årens runfynd i Stockholms län*. I kanten av ett odlingsröse på Birka påträffades ett stycke röd sandsten med tunna linjer som visade sig vara runor. Nu analyseras detta för att ta reda på om det verkligen härrör från Birkatid. Ristningstekniken är nämligen ”erbarmlig” enligt Magnus. En runslinga påträffades på en sten på baksidan av en villa i Västerhaninge. Spånga kyrka är enligt Magnus en utmärkt fyndplats. Här påträffades av John Hamilton sju olika fragment vid omläggning av kyrkogårdsmuren. Inget runstensfragment går att para ihop med de övriga. Från Eds allé finns ett annat fragment med runor översatta till **i n g s**. Också vid Solna kyrka har fynd gjorts i en klockgjutargrop. I kvarteret Draken, Sigtuna, påträffades en ristning på ett ben som kan antyda ett skifte/byte av något slag. Slutligen har vid Lohärad tvättstuga vid prästgården påträffats ett runfynd på 1970-talet – ett fynd som hembygdsföreningen tog hand om. Det kan härröra från U 568 och

texten lyder efter **Sigvaldr (sin) son**. Stycket passar ihop med U 569 – ett runstycke från Söderby Karl.

Avslutningsvis berättade Marta Lindeberg, Arkeologkonsult AB, om *Ett litet schakt med mycket arkeologi – Undersökning inom kvarteret Draken i Sigtuna*. Här rörde det sig om en schaktövervakning. Schaktet togs upp runt kvarteret som vetter mot Stora Gatan i Sigtuna. Det var ett smalt schakt, 80 cm, vilket försvårade undersökningen. Rör skulle läggas ned i schaktet. Lämningar påträffades från tidig medeltid och framåt. I schaktet påträffades rester från tidigare gator och hus, rester från hantverk och golvlager. Det fanns ben och hornspill – inte mindre än 88 kg ben. Kamtillverkning har ägt rum. Vidare påträffades avföring från olika typer av djur, hasselnötter, björnbär, hallon, lingon mm – allt extremt väl bevarat. Keramikmaterialet är oerhört rikt – både vikingatida keramik och olika typer av importkeramik. Det ovan nämnda benet med runor var nedstucket i marken.

Länsstyrelsens årliga seminarium är mycket uppskattat – inte minst genom att det ger möjlighet att i pauser och på luncher samtala med kollegor från olika verksamheter!

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@globalnet.net

Nytt VR-finansierat forskningsprojekt vid institutionen för arkeologi och antik historia:

Domesticerade landskap på Peloponnesos, Grekland: ett nytt tvärvetenskapligt projekt

Landskap kan ses som ”arkiv” som speglar både naturliga processer och forna generationers kulturella och ekonomiska aktiviteter. Syftet med projektet *Domesticerade landskap på Peloponnesos* (DoLP) är att undersöka valda delar av de rika landskapsarkiv som finns på Peloponnesos, Grekland, och därigenom utvärdera hur samspelet mellan människor och natur påverkat samhällsutvecklingen under olika tidsperioder.

I projektet undersöks hur landskap har formats (domesticerats) genom historien, där domesticering som koncept ser landskapet som något som skapats av människan, istället för som en statisk miljö som människan måste förhålla sig till. Genom ett historiskt-ekologiskt perspektiv kommer historiska källor och arkeologiskt material att kombineras med miljö- och klimatrekonstruktioner, ett tvärvetenskapligt angreppssätt som ger oss en ökad förståelse av kopplingen mellan miljöhistorisk och kulturhistorisk förändring på Peloponnesos från neolitikum till den romerska perioden (6800 f.Kr.–300 e.Kr.). Genom att kombinera humanistiska och naturvetenskapliga metoder och forskningsperspektiv skapar projektet en grund för en bättre förståelse kring hur olika typer av sociokulturella strukturer och ekonomier hanterade och förändrade sina miljöer till beboeliga och brukbara landskap i ett långtidsperspektiv.

Tidigare arkeologisk forskning i Grekland har till viss mån lyft fram aspekter av miljödynamik och klimatpåverkan, men har begränsats av tillgången på klimatdata samt hur denna skall dateras och tolkas. På senare år har dock en ökad mängd klimat- och miljödata med större kronologisk och tolkningsmässig precision gjorts tillgänglig. Detta skapar nya möjligheter för att förstå antika landskap och deras fysiska utveckling genom årtusendena, men för att en sådan tolkning skall kunna ske måste klimat- och miljörekonstruktioner integreras med historisk och arkeologisk forskning på ett mer systematiskt sätt. Vårt projekt bidrar just med denna typ av integrerade analyser av olika data för specifika geografiska områden och tidsramar. I samarbete med andra parter, bidrar projektet även aktivt till att utöka antalet klimat- och miljöarkiv, genom uttagning av nya sedimentkärnor för studier av bland annat pollen, stabila isotoper och diatoméer (kiselalger), samt insamling av droppstenar från lokala grottor för framtagning av information om klimatet genom analyser av stabila isotoper.

Utifrån antika texter, publicerat arkeologiskt material från fältinventeringar och utgrävningar, samt en tilltagande mängd naturvetenskapliga data, kartläggs miljöförändringar och samhällsutveckling i följande utvalda regioner av Peloponnesos: Korinthområdet, Argolis, Arkadien, och Messenien. Dessa regioner omfattar olika miljöer i fråga om topografi, klimat och ekologi, från de mer nederbördsrika slätterna i väst, via de marginella bergslandskapen på centrala Peloponnesos till det torrare nordöstliga kustområdet. Detta komplexa källmaterial används för utvärdering av resurshandling och exploatering, bosättningsmönster och ekonomisk specialisering under olika perioder. För denna analys utforskar projektet även potentialen i datorbaserad modellering och simulering av markanvändande utifrån ett antal utvalda faktorer, klassificerade utifrån det arkeologiska och historiska materialet. Därutöver kommer projektet även att utforska de sociala, kulturella och kognitiva dimensionerna av interaktioner mellan människa och miljö på Peloponnesos. Diskussionen kring dessa processer lyfter också fram hur både lokala och långväga mänskliga nätverk påverkade produktion och konsumtion samt hur samhällsidentiteter kopplade till specifika miljöer utvecklades och uttrycktes under olika perioder. Genom våra kombinerade analyser kommer vi utvärdera människans roll för noterade landskapsförändringar genom historien. Projektet

kommer också att lyfta fram hur miljö- och klimatförändringar påverkar samhällsutveckling och socioekonomiska strukturer och deras fortlevnad. Detta angreppssätt är av stor vikt inte bara för förståelsen av det antika Peloponnesos utan även för vår egen samtids behov av dynamisk samverkan mellan människa, klimat och miljö.

Projektet är baserat vid institutionen för arkeologi och antik historia vid Uppsala universitet och tilldelades 2014 fyraåriga medel från Vetenskapsrådets speciella utlysning för komparativ forskning. Projektet initierades oktober 2015 och kommer att pågå fram till och med 2019.

Erika Weiberg, projektledare, egeisk förhistoriker, ansvarig för perioden 6800-700 f.Kr.

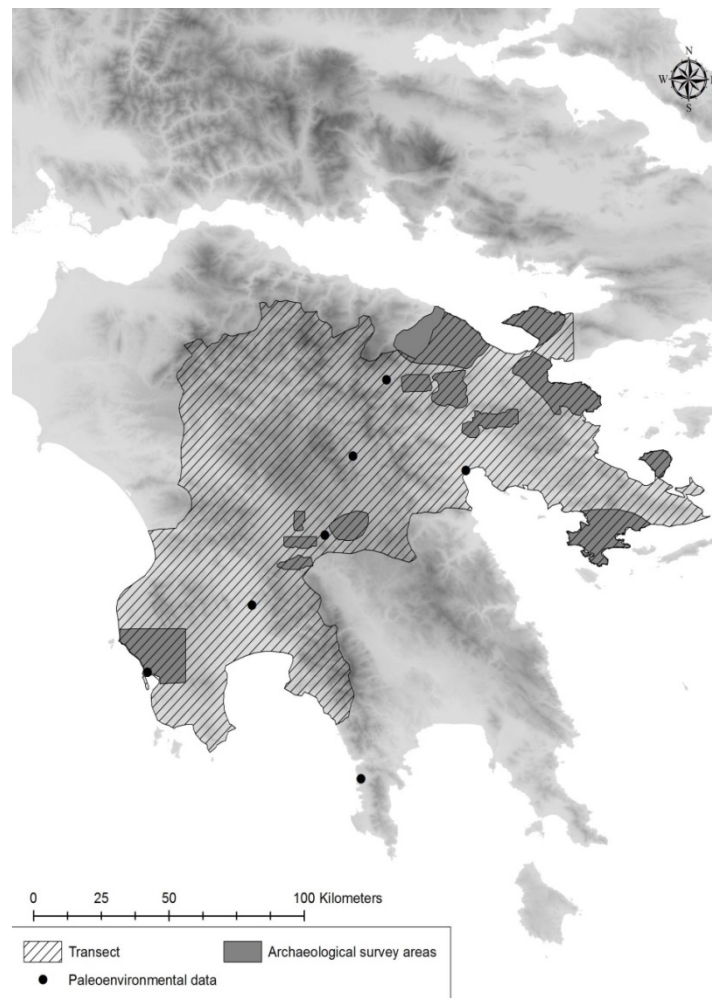
Anton Bonnier, klassisk arkeolog och antikhistoriker, ansvarig för GIS-analyser samt perioden 700 f.Kr.-300 e.Kr.

Martin Finné, palaeoklimatolog, ansvarig för klimat- och miljörekonstruktioner

Jed Kaplan, ARVE Research Group, University of Lausanne, konsult för modellering

Forskningspresentation: <http://www.arkeologi.uu.se/Forskning/Projekt/domesticated-landscapes/>

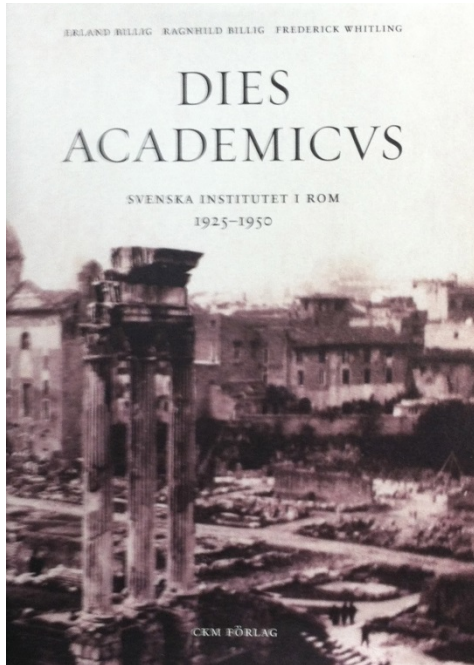
Följ oss gärna på Facebook!: <https://www.facebook.com/domesticatedlandscapes/>

DIES ACADEMICUS. Svenska institutet i Rom 1925 -1950

Erland Billig, Ragnhild Billig, Frederick Whitling

CKM Förlag

Boken är nr IX i en skriftserie utgiven av vänföreningarna för de svenska instituten i Athen och Rom. Frederick Whitling är medförfattare och redaktör av boken. Paret Billig fick på 1980-talet uppdraget av dåvarande föreståndaren för Svenska institutet i Rom Carl Nylander att skriva institutets äldsta historia. Innan arbetet blev klart avled både Erland och Ragnhild Billig. Manuskriptet blev liggande i flera år och har nu bearbetats av Whitling som även skrivit en fyllig inledning, noter, register och historikens fortsättning fram till 1950. Han har också ur flera arkiv letat fram ett stort antal bilder – de flesta aldrig tidigare publicerade. Merparten av texten har skrivits av Erland Billig men efter hans död har Ragnhild i viss utsträckning fortsatt arbetet. *DIES ACADEMICUS* är, skriver Whitling ”en festlig akademisk jubileumshögtid som hänger samman med minnesdagen av ett grundande, i det här fallet med Rominstitutets 90-årsjubileum i åtanke”.

Personligen minns jag Erland Billig som latinlektor i Bromma läroverk, när jag tog studenten där på latinlinjen 1953. Billig var en uppskattad latinlärare, lite korpulent med stora glasögon och slätkammat hår. Hans fru Ragnhild fick ett arkeologistipendium för att vistas vid Rominstitutet. Det möjliggjorde för de båda Billig att stanna i Rom på institutet i flera år under kriget. Erland Billig disputerade i klassisk arkeologi 1977 i Stockholm.

Författandet har lett till en tjock bok om Rominstitutets tidiga historia. Den handlar om tiden för de tre första föreståndarna på institutet - Axel Boëthius (1926-1935), Einar Gjerstad (1935-1940) och Erik Sjöqvist (1940-1948). De båda sistnämnda är särskilt kända från Cypernexpeditionen 1927-1931 som leddes av Gjerstad. Ett stort antal fornlämningar på ön undersöktes av denna expedition.

Den mycket intressanta boken skildrar hur Rominstitutet växte fram – ett institut som fick avgörande betydelse för humanistisk forskning vid Medelhavet. Det var i maj 1925 som institutet bildades. Verksamheten började i februari 1926. Dåvarande kronprins Gustaf Adolf, sedermera kung Gustaf VI Adolf, var en av initiativtagarna till institutet och var sedan institutets ordförande till dess att han blev kung. I boken skildras ingående verksamheten under de tre föreståndarna och de politiska och sociala händelser som präglade tiden – inte minst hur institutet klarade sig igenom andra världskriget och särskilt tyskarnas ockupation av Rom. Tyvärr hände under den tiden att en italiensk, judisk forskare som med familj fick sin tillflykt på institutet blev gripen och familjen avrättad. Oförsiktigt gick familjen från institutet för att besöka sin våning och blev igenkänd.

Rominstitutets nuvarande byggnad var klar 1940 och är en skapelse av den berömda arkitekten Ivar Tengbom. Anmälaren besökte den vackra institutbyggnaden 2006 i samband med *Svenska Arkeologiska Samfundets* resa i Italien på temat ”*Svensk arkeologi i Etrurien och Kampanien*” (se *Gjallarhornet 2006:4* för en beskrivning av resan). Föreståndaren vid det tillfället var Barbro Santillo Frizell. Det var en minnesvärd dag inte minst eftersom det ösregnade och vi kom till institutet bitvis vadande i vatten med skorna i händerna!

Boken handlar mycket om den arkeologikurs som var central i institutets verksamhet. Den ägde rum 4 månader under första halvåret varje år. Föreståndaren ledde kursen, höll föreläsningar, visade de olika monumenten i Rom med särskild inriktning på deras arkitektur och form samt ordnade utflykter till andra arkeologiska platser i Italien. Utflykterna blev starkt begränsade under kriget. I boken nämns också den diskussion som ägde rum om behovet av en anställd arkitekt. Någon fast anställning ordnades inte men olika arkitekter vistades tidvis vid institutet och hjälpte forskare med nödvändiga uppmätningar.

Samarbetet med andra utländska, motsvarande institut tas upp – särskilt vad gäller de stora nationernas bibliotek, främst de tyska. Dessa bibliotek var mycket värdefulla för de stipendiater som deltog i kursen. Efter kriget var Erik Sjökvist engagerad i arbetet med att de tyska biblioteken åter skulle finnas och öppnas för forskning i Rom.

I boken finns förteckning över de stipendiater som kom till institutet under de första 25 åren och vidare de tre föreståndarnas kursprogram. Det finns två olika notsystem – dels Billigs eget, dels Whitlings. Det senare innehåller många kommentarer till Billigs text. Vad gäller Billigs noter är många så omfattande att det är förvånande att de inte integrerades i historiken. Withling har emellertid varit noga med att låta Billigs noter vara som de skrevs men har flera gånger i egna noter i anslutning till Billigs lämnat kommentarer. De två notsystemen gör det något krångligt för läsaren.

Som nämnts är det en intressant historik. Möjligen frågar sig en läsare varför inte Whitling även beskrev institutets historia efter 1950 och fram till själva 90-årsjubileet?

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@globalnet.net

Disputationer

Elisabeth Niklasson har disputerat vid Stockholms universitet med avhandlingen *Funding Matters: Archaeology and the political economy of the past in the EU*.

Den 26 februari kl. 13.00, Nordenskiöldsalen, Geovetenskapens hus, Frescati, Stockholm.

Opponent: Docent Björn Magnusson Staaf.

Rita Peyroteo Stjerna har disputerat vid Uppsala universitet med avhandlingen *On Death in the Mesolithic: Or the Mortuary Practices of the Last Hunter-Gatherers of the South-Western Iberian Peninsula, 7th–6th Millennium BCE*.

Den 26 februari kl. 13.00, Geijersalen, Engelska parken, Uppsala.

Opponent: Clive Bonsall

Katarina Botwid har disputerat vid Lunds universitet med avhandlingen *The Artisanal Perspective in Action : An Archaeology in Practice*.

Den 4 mars kl. 10.15, LUX C121, Helgonavägen 3, Lund.

Opponent: Docent Anders Högberg

Teobaldo Ramirez Barbosa har disputerat vid Göteborgs universitet med avhandlingen *Churches, chapels, and Maya dwellings of Colonial Yucatán and Belize. A Postcolonial Approach*.

Den 18 mars kl. 13.00, Olof Wijksgatan 6, sal T302, Göteborg.

Opponent: Professor Elizabeth Graham

Landscape Archaeology Conference 2016

Den fjärde internationella landskapsarkeologiska konferensen (LAC) arrangeras av institutionen för arkeologi och antik historia. Den kommer att hållas vid Uppsala universitet, Skandinaviens äldsta universitet som grundades 1477, 23-25 augusti 2016.

I enlighet med föregående konferenser i Amsterdam (2010), Berlin (2012) och Rom (2014), erbjuder LAC2016 en plattform för arkeologer, antropologer, geografer, geovetare och forskare från besläktade discipliner att presentera och diskutera resultat, metoder och teorier inom landskapsarkeologi, landskapsforskning mer generellt, och historisk ekologi. Konferensen strävar efter att nå över konventionella gränser mellan natur och kultur, ting och tankar, och efter att föra samman perspektiv på landskap i dåtid och nutid inom humaniora, samhällskunskap och miljöforskning.

Besök konferensens hemsida för ytterligare information:

http://www.arkeologi.uu.se/lac_2016_se/

Frågor som rör abstracts sändes till LAC2016-sekretariatet: lac2016@arkeologi.uu.se

Svenska Arkeologiska Samfundets årsmöte 2016

Plats: Östermalms Föreningsråd, samlingsrum 6, Valhallavägen 148

Ingång hörnet Valhallavägen/Värtavägen vid busshållplatsen

Buss: 1,4 och 72 stannar utanför

Tunnelbana: till Karlaplan, uppgång Valhallavägen, rakt över gatan.

Tid: Måndag den 2 maj kl. 17.00-19.00

Program:

17.00–18.00 Årsmöte SAS

18.00–18.20 Kaffe

18.20–19.00 Anas Al Khabour, Kulturmiljö Halland berättar om *Palmyra and ISIS: The Intentional Destruction of a World Heritage Site*

Dagordning för årsmötet

§ 1. Mötets öppnande.

§ 2. Fråga om mötets behöriga utlysande.

§ 3. Fastställande av dagordning.

§ 4. Val av mötesordförande, mötessekreterare samt två justeringsmän tillika rösträknare.

§ 5. Upprättande och justering av röstlängd.

§ 6. Behandling av förvaltningsberättelse och revisionsberättelse (utdelad).

§ 7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.

§ 8. Val av styrelseordförande.

§ 9. Val av övriga styrelseledamöter och suppleanter.

§ 10. Val av revisorer och suppleanter.

§ 11. Fastställande av eventuella avgifter.

§ 12. Val av valberedning.

§ 13. Ärenden väckta av styrelsen eller ledamöter.

§ 14. Meddelande om beslut om stipendier ur Rosa Tengborgs stipendiefond.

§ 15. Övriga frågor.

I enlighet med stadgarna ska förslag som ledamot vill ha behandlat lämnas till styrelsen senast fyra veckor före årsmötet. Har du förslag, maila eller posta dem till ordföranden:

Joakim Wehlin
Dalarnas museum
Box 22, 791 21 Falun
joakim.wehlin@dalarnasmuseum.se

Gjallarhornet

Deadline för nästa Gjallarhornet är den 29 april. Bidrag skickas till Anna Tornberg eller Anton Bonnier, helst med e-post: anna.tornberg@ark.lu.se eller anton.bonnier@antiken.uu.se. Alternativt: Anna Tornberg, Lunds universitet, Institutionen för arkeologi och antikens historia, Box 192, 221 00 Lund eller Anton Bonnier, Uppsala universitet, Institutionen för arkeologi och antik historia, Box 626, 751 26 Uppsala. Gjallarhornet distribueras numera endast via e-post som pdf. Det kan också hämtas på Samfundets hemsida: <http://www.arkeologiskasamfundet.se/gjallarhornet.html>.

Glöm inte att meddela Samfundet om du byter e-postadress. På så vis missar du inte utskick av Gjallarhornet eller annan information. Skicka dina uppgifter om byte till asa.berggren@sydsvenskarkeologi.se.

Vill du bli ledamot i Svenska arkeologiska samfundet?

Är du aktiv inom det arkeologiska fältet och vill hålla dig uppdaterad om vad som sker inom dess olika grenar? Vill du vara med och utveckla Samfundets verksamhet eller delta i dess olika aktiviteter?

Då välkomnar vi varmt din ansökan om medlemskap. Vi vänder oss till dig som arbetar med arkeologi inom till exempel arkeologisk uppdragsverksamhet, på universitet, museer och länsstyrelser, eller är antagen till forskarutbildning.

Medlemsavgiften är 200kr/år. Som medlem får du regelbundet nyhetsbladet Gjallarhornet samt inbjudan till Svenska Arkeologmötet, seminarier och temaresor.

Ansökan mailas eller skickas med post till:

ledamot@arkeologiskasamfundet.se

Lars Ersgård

Riksantikvarieämbetet UV Syd

Odlarevägen 5

226 60 Lund

När du har fått besked om att ansökan godkänts sätter du in årsavgiften 200 kr på:

Kontonummer: Plusgiro 351210-0

Betalningsmottagare: Svenska Arkeologiska Samfundet

På första inbetalningen, ange ”ny medlem”, namn, adress och e-post.

Du kan även ringa, skriva eller maila oss så skickar vi inbetalningskort.